

sschen, die nu geveld worden. Ook brandhout komt er af, zooals de „houtmijten" en bast. — Rechterhelft cirkel: Het doorzagen van den stam. — Rechts: De laatsten.

ich van Hout voorziet

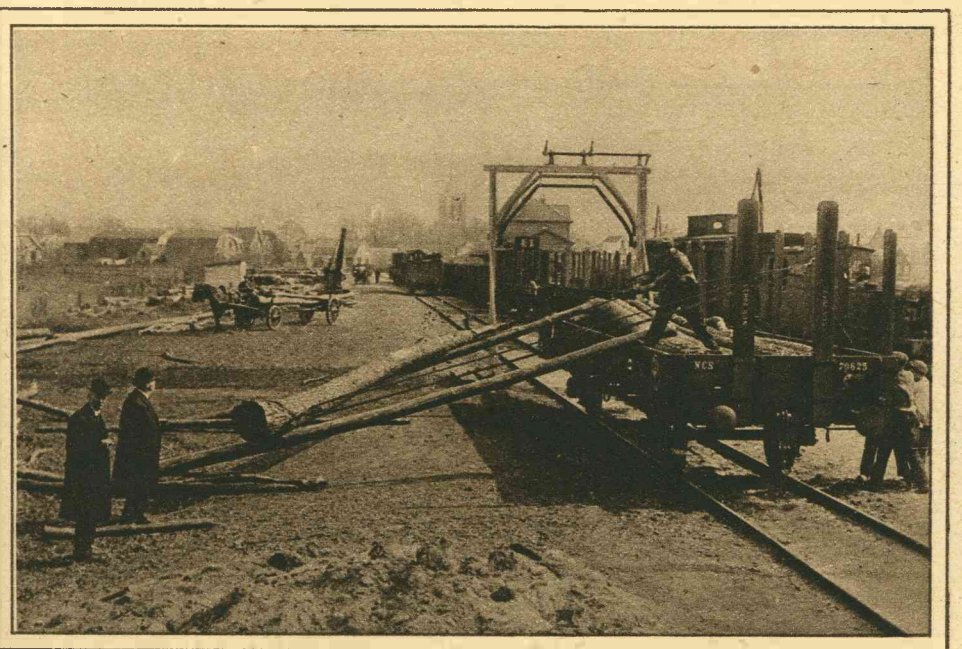
der gevelde en van takken ontdane dennen.

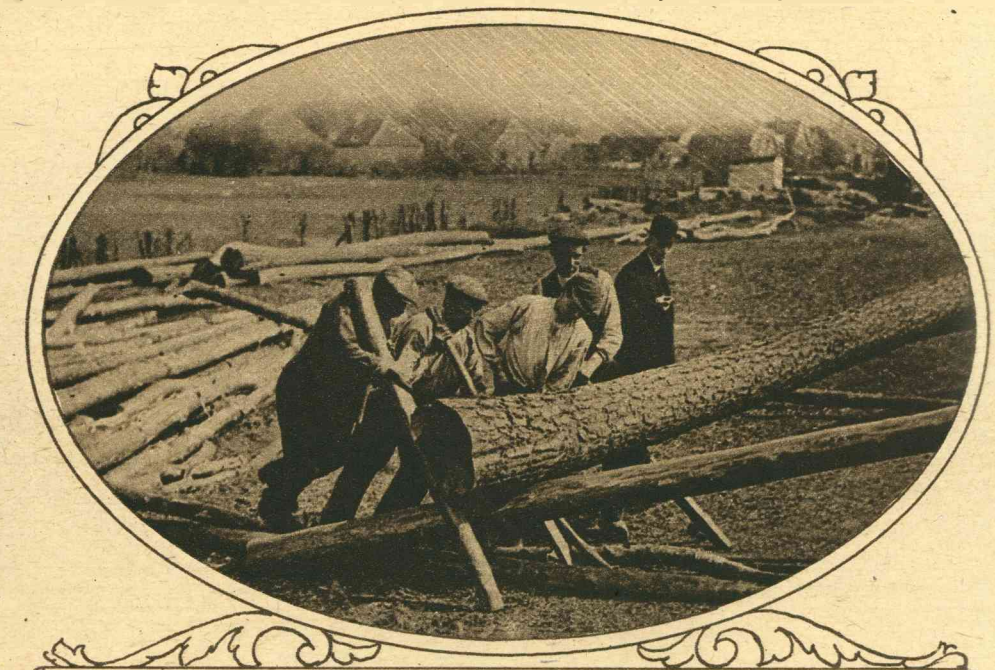
Boomen van 18 à 20 M. lengte en 50 à 60 cM. doorsnee zijn geen zeldzaamheid.

voor een valien ze als offers van de oorlogs-omstandigheden... Eerst wordt rond den voet de schors ingehakt, dan worden zij daar doorgezaagd, even een licht kraken, een overhellen, al sneller, en met een doffen slag ploft hij ter aarde. Dan worden de takken en knoesten afgezaagd en afgehakt en voor brandhout bestemd. De zware stammen worden dan met drieën of vieren op den dubbelen mallejan geheschen en moeizaam over de boschwegen naar de stations getransporteerd. Op de plaats van bestemming worden zij te water gelaten, gekeurd en gemerkt en als vlot naar de houtzagerij gesleept. Al naar het doel, waarvoor zij moeten dienen, worden zij ineens bewerkt of nog een tijd lang in het water gelaten. Van den heer Joh. J. Vermeer te Rotterdam, die mede het initiatief nam tot dit nieuwe bedrijf, mochten wij vernemen dat er veel hout van uitstekende kwaliteit is, dat dikwijls de verwachtingen overtreft. Wij werden door hem in de gelegenheid gesteld een serie interessante foto's te nemen. Voor zeer veel doeleinden is dit inlandsche hout, dat boven Ede van de Veluwe afkomstig is, bruikbaar. Wanneer nu maar met eenige omzichtigheid te werk wordt gegaan bij de ontbossching, zooda: het natuurschoon niet heel en al ten offer valt aan den houtnood! Dat is vooral te duchten van het steiselloose omkappen van jong hout voor brandhout! En, gezien de advertenties in de dagbladen, waarin tientallen hectaren dennenbosschen en duizenden dennen tegelijk worden aangeboden, staat dit nieuwe bedrijf voor een ongekende vlucht!

Aan het station te Ede, waar het houtvervoer onafgebroken plaats vindt.

Het moeizaam opladen der zware boomen.